

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Ek/359/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122229648
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Piačeková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122229648.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar: XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D. zast.: JUDr. Helena Brngálová, advokát so sídlom Úprkova 34, 811 04 Bratislava-Staré Mesto IČO: 31 811 531 proti povinnému: C. D., nar: XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX E. zast. JUDr. Ľudovít Štanglovič, advokát so sídlom Jarmočná 3, 927 01 Šaľa o vymoženie 5000 eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Eva Šajánková, so sídlom Ružová 5, 909 01 Skalica, pod sp. zn. 386EX 193/2022, o trovách exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd povinnému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní n e p r i z n á v a.

II. Oprávnený je p o v i n n ý súdnemu exekútorovi JUDr. Eva Šajánková, Exekútorský úrad Skalica, Ružová 5, 909 01 Skalica, nahradiť trovy exekučného konania vo výške 36 eur a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 24Ek/359/2022 zo dňa 19.10.2023, výrokom I. zmenil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/359/2022 zo dňa 28.11.2022 tak, že exekúciu v celom rozsahu podľa § 61 ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil a vyššieho súdneho úradníka zaviazal na rozhodnutie o trovách exekúcie. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.11.2023.

2. Podľa § 199e prvá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

3. Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „ďalej len vyhláška“), výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, ak odsek 4 neustanovuje inak (ďalej len „výpočtový základ“).

4. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

5. Podľa § 16 ods. 3) vyhlášky, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

6. Podľa § 18 ods. 3) vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

7. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

8. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

9. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

10. Podľa § 199 Exekučného poriadku, výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

11. Podľa § 199a Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie.

12. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

13. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

14. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

15. Podľa § 6 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vykonávacia vyhláška“) je základom na určenie odmeny exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženého plnenia. To platí rovnako aj vtedy, ak ide o exekúciu na vymoženie výživného.

16. Podľa § 21 ods. 2 vykonávacej vyhlášky, náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie.

17. Podľa § 22 ods. 1 vykonávacej vyhlášky patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

18. Podľa § 22 ods. 2 vykonávacej vyhlášky, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50%.

19. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

20. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

21. Preskúmaním spisového materiálu, mal súd za preukázané, že splnomocnený právny zástupca povinného si v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 10.06.2022 ako aj podanej sťažnosti zo dňa 13.12.2022 nárok na náhradu trov exekučného konania neuplatnil, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

22. Pri rozhodovaní, či v danom prípade oprávnený zaviniť zastavenie exekúcie, eím súdnemu exekútorovi vznikol nárok na náhradu trov exekúcie súd uvádza, že nárok na náhradu trov exekúcie je nárokom, ktorý má základ v ustanoveniach práva procesného a nie v ustanoveniach práva hmotného. Preto zavinenie oprávneného, ktoré viedlo k zastaveniu exekúcie možno posudzovať len z hľadiska procesného podľa procesného výsledku. V danom prípade sa exekúcia začala na podklade dvoch rozhodnutí, ktoré v ease podania návrhu na vykonanie exekúcie neboli vykonateľnými, a preto nie je možné na ich podklade viesť predmetnú exekúciu. Súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.05.2014 sp. zn. 278/2014 cit.: „Podľa názoru ústavného súdu okolnosti veci môžu odôvodňovať, aby súd účastníkom (vrátane povinného) výnimovoene náhradu trov exekučného konania celkom alebo seastí nepriznal, a prenechal tak vysporiadanie náhrady majetkovej ujmy spôsobenej im v dôsledku vedenia exekúcie, ktorá musela byť zastavená, na prípadné osobitné konanie o zodpovednosti za škodu proti subjektu zodpovednému za vzniknutú škodu. Z už uvedených záverov vyplývajúci z rozhodovacej činnosti ústavného súdu ale vyplýva, že oprávnenému môže byť uložená povinnosť znášať trovy exekúcie, ktoré vznikli povinnému v prípade, ak oprávnený iniciuje exekúciu v dôvere v rozhodnutie, ktoré vykazuje znaky právoplatného a vykonateľného exekučného titulu (v tomto prípade rozsudok a uznesenie súdu opatrené doložkou právoplatnosti), ale exekúcia musela byť zastavená po tom, ako sa preukázalo, že rozhodnutia nespĺňajú podmienky vykonateľného exekučného titulu.“ Ak oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na základe neprávoplatných a nevykonateľných rozhodnutí, čiže nebol splnený základný materiálny predpoklad exekúcie, ktorým je vykonateľné rozhodnutie, eo bolo dôvodom zastavenia exekúcie, z procesného hľadiska zaviniť zastavenie exekúcie práve oprávnený.

23. V otázke výšky náhrady paušálnych nákladov súdneho exekútora súd uvádza, že pri určovaní tejto výšky vychádzal z ustanovení § 21, § 22 ods. 1 a ods. 2 vykonávacej vyhlášky a § 197 Exekučného poriadku. Podľa § 22 ods. 1 vykonávacej vyhlášky patrí súdnemu exekútorovi náhrada paušálnych nákladov vo výške 60 eur. Súd s prihliadnutím na ustanovenie § 22 ods. 2 vykonávacej vyhlášky účinnej do 31.12.2023 priznal súdnemu exekútorovi náhradu paušálnych výdavkov vo výške 30 eur. Nakoľko súd zistil z registra daňových subjektov registrovaných pre daň z DPH, že súdny exekútor je daňovým subjektom podliehajúcim tejto dani, priznal súdnemu exekútorovi daň z DPH vo výške 20 %, teda v sume 6 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené súd zaviazal oprávneného na úhradu trov exekúcie súdneho exekútora v celkovej výške 36 eur tak, ako je uvedené vo výrokovej časti II tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.